

Nobilissimo, clarissimoq. viro
D. Constantino Huygemo, Zúcheri Dno
C. Barlaeus S. P. D.

Quantos tū, mi Hugoni, fluctus in simpulo dicitas,
quanta fulgura è polvi das. quia Epigramma
molliusculum effudi in Tossolan, quia Cad Belgicos
eius rythmōs, præter meum morem, Belgico idiomate,
verba reposui minus severa, credor tibi amare et Dionæ
Veneris esse catullus vel puellus. Non sum lapis aut
stipos, cum asiduo Tossola. nec quoq. sum nitrum aut
naphtha, quæ sine contactu inardescit. Vidris motuare,
ne forte facer à nostris ignibus æter Concipiat
flammas, cæteroptaq. regia cœli Ardeat & mundi motus
operosa laborat. Refruxi non parum, amicissime. ~~nam~~
ὤψιν ἤσθαρ ἔλκεσσι μιανόσιοι. Caput cum aetate
inermōnta prudentia. at non illa animæ pars inferior,
quam Græci εἰσδουλοντοσιν vocant. Legisti, quales
se iactitent fuisse Horatius, Virago, Catullus atq.
qui tandem novisse sabuerunt canere:

nunc arma suspersumq. bello
Barbiton, sic paries habebit.

Illa vatis amatoris (ut tu quidem ais) Tossola scripta
manu, magna gravitate præsentem vitam statum
tuetur, et pro eo verba facit. Ego, ne videtur eruditam
simulationem observasse, laudo institutum. sed
constantiam me ut plurimum in istiusmodi votis
desiderare affirmavi. cum femina nec Capitolii
sit saxum, nec matronarum cubus, nec ex Fabrum
ordine, quæ immobilia consentur. Commutamus
versiculos, sed de amoribus altum silentium. Simulamus
ambo communem forte morbum, quem prodere audeo nemo.
Nampe, aliud cupido, meus aliud suadet. Sunt plurima,

Lug. 37.

quae in ista matrona venditor & suspicio. Est aliquid, quod
displicet, cuius nota est †. Quod si non animo fixum
immutumq; seddet, ne cui me vinculo velle sociare iugali,
Huic tui forsitan poteram. Sed sapiendum, Hugonem,
nec tamen ad secunda vota transfundum. Terruit novit-
calia odia. Terruit acerrima Hieronymi invidiosa in
secundas nuptias. Et videtur gentiles illas permisisse
magis, quam probasse. Vix Dido culpam vocat.
Saepe mihi indignor, quod illud à me impetrare non
possim continetate robur, quod sibi impetrant monasticam
vita professoros. An aliud ipsis putas esse iudicium, quam
nobis? an prociū assiduitate putas expugnari posse
carnis potulantiam? an rarior matrum conspectus
aspirat sanctissimos patros? an vigilijs et lucubrati-
onibus ardescunt? an fascinum adhibent et Serbis
atq; antidotis castigant generosissimos naturae impetris?
Cupidum esse frigidus et ligari, ne novissimam habeam demum
amare, aut Heroïdam, ut vis, epistolis nomen meum
infringe. Vivorem tranquillius. nec causas daram Hugonio
sugillandi et inportandi, innoxios ac vixdum vagientis
amores. Si unquam, si usquam fui Scythicus, nunc
et sic sum. Rogas, an amem? et nota darybaru.
an Tossolam? et dicitur episcopo. an pried? et quae non tempus n
indiv. an ut poetriam an ut amasiam? in xw.
Transo ad Tossola ad Pontificem. Facile mihi est
epigrammate insultari doctorem manu Pontificis.
Sed vix audeo offendere Pontificem, qui bene de me
scit, et commentis meis dicitur gaudere. Nec s.
Marco cupiam displicere, ne videntes Molini manus
offendam. Tua vero Epigrammata talia sunt,
ut amulari qui velit, videri sit daturus
nomina ponto. Præcipuisti mihi aculeos, sine
quibus languet Epigramma. Mud. Dicitur est:

Vim meritis quae dedit, ipsa rapit. Et illud natum ultro, non
 quæsitum: quod exstraxit Pietate Roma, VR Baritate des-
 truxit. Progreſſior ad triduum, quæm prudenter in postremum ordinem
 comidiſſi, post Tossolam & Pontificum. Si per biduum me
 philosophantem audivisset capacissima, Tossola, audire illam
 cum Sebastiano Cassone componere, qui pluribus faculis tranſa-
 digi meruit, quam sanctus ille Sebastianus. Vox est, præter
 nihil. magno conatu magnas nugas agit. Aristoteli non intelli-
 git, cui oppedit utrius, quam contradicit. Logi autem annos
 duodecim, et Sabro in bibliotheca mea. Gloriam quaerit ex adu-
 lantibus. Si viveret Aristoteles, Hippocrati curandum
 mitteret. Petis, ut omittis controversias hæc ipsas & Aleximas
 exaripam. At nullas Sabro. aut si quas Sabro, sanæ non
 sunt, aut non contradicunt Peripato. Ex Andabatarum
 ostendit, qui adversarium sibi fingunt, qualem nusquam
 invidias. Ajax est lorarius, qui dum in suos facit,
 putat se Achivos cadere. Omnia in ^{infirmitate} igniculos, qui tædium
 ipsi sunt fructus, resoluit. Controversias Physicas explicare
 publicè iam occupi. Sed Sebastianum illam, Sonoris causa,
 non nominabo. Sine, ut Tossolam potius laudem, quam
 Gallum istum viratum refutem. Mi conſentire satis
 fuit, quam ab hoc distinguere. Cum multa in illo
 scriptore legis, ignorabis multa. post tardiosam
 horum discordiam, è convivio, nec scire, nec famelicus,
 sed proſus & vopertus.

Vale vir clarissime & amicissime, et coniugem
 liberosque saluta. Amstelod. xxvi Mart. 1635. XXXVI.

Quid in libro Symplicii Latinum
 ad Diocletianum & Tossolam desideras,
 non video. perlegi. nihil dabo tibi.
 De Belgicis regulis prout
 ahentis. aut in
 hanc melodiam, legi Schöep.

Non solum nostram linguam scribere visis. idcirco Galliam non facit a minus
 ad velle ad postremum ~~consequenter~~ scribitur.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]